

mener ikke, det kan genere at komme frem med den her, idet jeg tror, at der ligger en Sandhed deri —, at mange Kommuner nu er kommet saa vidt, at de næsten er paa Fallittens Rand. Der er derfor en stærk Tendens ogsaa hos de Radikale, men særlig hos Socialdemokraterne, til at vælte Byrderne fra Kommunerne over paa Staten, og saa kan vi se den Tid i Møde, da Staten ligger akkurat i det som Kommunerne. Det forekommer mig derfor uforsvarligt, naar den højtærede Minister, hver Gang der blot kommer en Antydning om, at man ikke skal gaa for vidt i den Retning, bruger haarde Ord imod saadanne Antydninger. Det bedste Vidnesbyrd om, at det netop ikke er os, der i denne Sag kommer med Valgfæsk, er, at vi taler til den danske Befolkning ikke alene om dens Rettigheder, men ogsaa om dens Pligter. Hvis det bliver ved at gaa paa den Maade, som det hidtil er gaaet, at vi forud for Valgene, som netop under denne Debat, kun taler om Rettigheder, kun siger: I har Ret til det og det, I skal kræve det og det, saa bliver vi efterhaanden et Folk, aandeligt talt, af Invalidere. Derfor vil jeg sige, at rent umiddelbart tiltaler den Tanke mig i høj Grad, at vi paa en eller anden Maade søger at komme frem ad Forsikringsvejen paa det Omraade, der her er Tale om. Vi ved jo ogsaa, at der er mange Ødelande, som udmærket godt kunde betale deres Kontingent, men som lever deres Liv saaledes, at de, naar de bliver gamle, nødvendigvis maa ty til det offentlige for at faa Understøttelse. Der vilde efter min Mening ikke være det mindste i Vejen for, at man lod det danske Folk — og jeg tror, at det vilde bidrage til, at Folket i alle Henseender blev mere stout og rankrygget — betale en lille Del som Bidrag. Jeg er overbevist om, at Folk da vilde føle, at de med endnu større Ret kunde komme og andrage om deres Pension, naar den Tid kommer, da de ikke mere kan arbejde. Jeg kan forsikre den højtærede Minister og de Radikale og Socialdemokraterne om, at den Tanke, at vi paa en eller anden Maade maa have en Alderdomsforsikring og en Alderdomspensionering, bundet dybt i den danske Befolkning, ikke mindst indenfor Husmændenes og de smaa Haandværkeres Kred.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Borghjerg): Det ærede Medlems (Borsen) Tale er et Vidnesbyrd om, at nu er Valgfæsket grundigt destrueret for det Parti,

han tilhører. Nu er der ikke andet at gøre end aabent og glat sige dette: Ja, Herregud, saa maa vi gaa ud og appellere til den snævrere Klasseegoisme og se, om vi ikke kan vinde Valgslaget derpaa. Dette var jo den korte Mening af det ærede Medlems Bemærkninger.

Jeg tog i øvrigt Ordet for at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel). Det var en mærkelig Logik, synes jeg, det ærede Medlem udviste, da han sagde, at fordi jeg efter hans Mening ikke havde talt sagligt, var han ikke i Stand til det. Det er noget lignende, som hvis jeg vilde sige, at fordi Højres Ordfører under denne Debat, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), talte saa usagligt, at hans Tale gentagne Gange blev paataalt af den højtærede Formand, var jeg ikke i Stand til at holde en saglig Tale, en Tale, der ikke blev paataalt. Samme bristende Logik var der i de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds nu kom med.

Med Hensyn til det ærede Medlems (Fraenkel) Foredrag i Industriforeningen i 1892 og hans senere Bog om Karteller maa det ærede Medlem for mig bruge saa stærke Ord, han vil, men han skal bruge dem ud fra den Forudsætning, at jeg meget nøje har læst denne Bog — jeg har selv i sin Tid anmeldt den i „Social-Demokraten“ —, og at jeg meget nøje har hørt dette Foredrag — jeg refererede det personlig meget objektivt i „Social-Demokraten“. Det var det Blad, der bragte det udførligste og korrekteste Referat af det ærede Medlems Foredrag ved den Lejlighed, i Sommeren 1892. Jeg husker ogsaa Følgen deraf. Det var den, at det ærede Medlem blev meget stærkt angrebet af en hel Række Haandværkerkredse for sin statssocialistiske Tale. Og jeg husker, at „Social-Demokraten“ tog ham meget varmt i Forsvar.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem fra Ribes (Borsen) Stemme skulde altsaa ikke savnes i Udtalelserne her. Hvad det ærede Medlem fra Verminge (Jensen-Sønderup) har bestræbt sig for ligesom at tilsløre, og hvad det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) positivt har modsagt, træder jo nu det ærede Medlem fra Ribe aabent ind for. Den Ret, som den arbejdende Befolkning i snart en Menneskealder har haft til at modtage en vederlagsfri Alderdomsunderstøttelse, bygger paa dette, at Samfundsforholdene er